

[Poul Schlüter.]

teknik, at man fra regeringshold meddelte de enkelte styrelser, inden for hvilke budgetrammer de måtte operere. Der er allerede nu truffet dispositioner, som jeg godt kan se kan forrykke dette. Personalelofterne bliver vel hurtigt sprængt, også i kraft af den administration, importstoppet vil give, og af de følgelove, der kommer ikke mindst inden for toldvæsenets og monopolmyndighedernes område. Men det er altså den nye regeringsansvar.

Jeg vil gerne sige til statsministeren, at jeg er enig i hans ønske om, at de koldfrontsdannelser, der kan være i dansk politik, gerne skulle løses op. At det konservative folkeparti og de øvrige tidligere regeringspartier ikke kunne medvirke til den sidste nats bedrifter, tror jeg oprigtig talt ikke alvorligt overrasker statsministeren. Det har begrundelse både i lovens indhold og i den urimelige behandlingsmåde, lovforslaget var genstand for.

Men nu kommer jeg til det, der er afgørende. Hvis disse koldfronter, statsministeren taler om, skal opløses, bliver det helt afgørende, om der bliver muligheder for på de økonomiske og andre indenrigspolitiske områder at opnå resultater, uden at disse forinden skal blåstemples af socialistisk folkeparti. Det er jo det, det drejer sig om, og dér har vi jo nogle erfaringer at mindes fra den forrige socialdemokratiske regerings tid, som ikke er så gode, og vi har det for resten også fra den sidste valgperiode. Vi har ofte iagttaget, at når det var svært at drage socialdemokratiet ind i et samarbejde med de tidligere regeringspartier, havde det først og fremmest sin begrundelse i, at socialdemokratiet nødigt ville, dersom ikke også SF kom med i forligene.

Må jeg sige om socialdemokratiets holdning i skattelovgivningen i de seneste år, at der har jo været en bestemt kadence i standpunktets udvikling. Det første år stemte man imod det forslag, vi andre stillede om udskrivningsprocenten. Det andet år undlod man at stemme. Først det tredje år — det var i september — stemte man for. Det er, ligesom man ændrede sine bedømmelser, efterhånden som man følte, at der var en chance eller en risiko for, at man selv kunne få ansvaret for statsfinanserne, og i nat satte man altså kronen på værket ved at

sikre yderligere 2,2 milliarder kr.s indtægt for statskassen, om hvilke vi ikke ved, hvad de skal bruges til. Sikke en udvikling!

Jeg håber ikke, at SF skal få hovedindflydelsen på, hvorledes dette provenu skal anvendes, men det kan naturligvis kun fremtiden give det virkelige svar på.

Henry Christensen: Jeg gjorde i min indledende tale nogle bemærkninger om Grønlandspolitikken og måske også om visse andre sider af valget i vore nordatlantiske områder. Jeg vil gerne nu sige, at jeg er glad for den diskussion, i hvert fald en væsentlig del af den, der har udviklet sig om disse forhold siden her i eftermiddags. Det gælder ikke mindst den tale, som hr. Moses Olsen holdt. Det forekommer mig i øvrigt, at den på centrale områder svarede til synspunkter, som dels jeg, dels hr. Holger Hansen og dels for øvrigt også andre havde gjort gældende.

Jeg vil gerne understrege den opfattelse, at naturligvis har alle medlemmer her i det høje ting samme parlamentariske rettigheder; det sagde jeg før, og det er også min opfattelse nu. Jeg vil yderligere gerne understrege min anerkendelse af det standpunkt, hr. Moses Olsen erklærer at han tager, nemlig at ville være neutral i forhold til partidannelserne i Syddanmark, men i øvrigt forbeholde sig sin personlige stillingtagen til de problemer i deres helhed, der måtte komme til behandling her i det høje ting. Jeg synes, at det er et meget tilfredsstillende grundlag, og jeg vil tilsvarende udtale min anerkendelse af hr. Moses Olsens forudsætninger i Grønlandspolitikken om, at det må være de naturgivne forudsætninger, der må danne baggrund for løsninger, der kan skabe et folk i en selvstændig og naturlig udvikling inden for dets område.

Jeg skal ikke knytte bemærkninger til Grønlandsministerens udtalelser, men bare til statsministeren sige, at jeg fortolker det, Grønlandsministeren sagde, og det, statsministeren sagde og måske ikke sagde, sådan, at der ikke har været nogen baggrund i henseende f. eks. til kritik over for mit partis holdning hidtil i Grønlandspolitikken for her at finde en særlig motivering vendt mod os for nu at ville gå ind for at skabe muligheder for en Grønlandspolitik, som